13/08/2019

“Στήριξε κλονιζόμενους, έθρεψε πεινώντας, λύτρωσε αιχμαλώτους”

/ Βίοι Αγίων

Ο Άγιος Πέτρος υπήρξε γόνος πλούσιας Βυζαντινής οικογένειας. Γεννήθηκε γύρω στα 850 μ. Χ. στην Κων/πολη. Από τα παιδικά του χρόνια ανατράφηκε «ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου» από τους ευλαβείς γονείς του. Μέσα σ᾽ αυτή την κατ᾽ οίκον εκκλησία καρποφόρησαν ως άνθη του Παραδείσου, οι αυτάδελφοι, Παύλος, Διονύσιος, Πέτρος, Πλάτων και η αδελφή τους.

Πρώτος ο Παύλος, ο πρωτότοκος αδελφός, έγινε μοναχός. Τον ακολούθησε ο Διονύσιος και κατόπιν οι γονείς και η νεαρή αδελφή τους. Όμως πάνω στον ιερό αγώνα, ο Κύριος πήρε μαζί Του στη θριαμβεύουσα Εκκλησία τους ευσεβείς γονείς του. Μετά από αυτό ανοίχτηκε ο δρόμος του Πέτρου και του μικρότερου αδελφού, του Πλάτωνα, προς τη μοναχική πολιτεία, αφού πρώτα μοίρασαν τα υπάρχοντά τους στους φτωχούς.

Ο Πέτρος πολύ γρήγορα διακρίθηκε για τους ασκητικούς αγώνες του, προ πάντων για την ταπεινοφροσύνη, τη σωφροσύνη, τη φιλανθρωπία, την υπομονή, την εγκράτεια και την προσευχή. Μελετούσε την Αγία Γραφή και τους Πατέρες, αλλά και τη «θύραθεν σοφία» έχοντας ως πρότυπο τον Μέγα Φώτιο, Πατριάρχη της Κων/πόλεως. Είχε κατά τον αυτόπτη μαθητή του, Θεόδωρο Νικαίας, και το σχήμα και το βάδισμα, και το βλέμμα και το μειδίαμα αξιοθαύμαστα. Καλλιέργησε τις αρετές και εθεωρείτο το σέμνωμα των συμμοναστών του.

Ο Πατριάρχης Κων/πόλεως Νικόλαος Α’ ο Μυστικός, ιεράρχης σοφός και λόγιος,

πληροφορήθηκε για τα χαρίσματα και την ευσέβεια του Μοναχού Πέτρου και θέλησε να τον χειροτονήσει Μητροπολίτη Κορίνθου. Εκείνος από ταπεινοφροσύνη αρνήθηκε και ο Πατριάρχης χειροτόνησε Μητροπολίτη Κορίνθου τον Παύλο, τον μεγαλύτερο αδελφό του Αγίου. Ο Πέτρος ήρθε κοντά στον αδελφό του και μόνασε σε ασκητήριο πλησίον της Κορίνθου. Το ασκητήριο ευωδίαζε από τους ασκητικούς αγώνες του Αγίου και συνέπαιρνε τις ψυχές των προσερχόμενων περιοίκων, οι οποίοι συνεχώς τον επισκέπτονταν, για να πάρουν την ευλογία του. Η φήμη του Αγίου ανδρός έφτασε μέχρι το Άργος.

Την εποχή εκείνη χήρεψε η θέση της Επισκοπής Άργους και Ναυπλίας, η οποία ήταν εξαρτημένη από τη Μητρόπολη Κορίνθου και οι ευσεβείς κάτοικοι της περιοχής απευθύνθηκαν προς τον Παύλο ζητώντας επιμόνως ως Επίσκοπό τους τον Πέτρο. Ικέτευαν να αναλάβει τον θρόνο επικαλούμενοι τη ζοφερή κατάσταση που επικρατούσε στον τόπο τους από την έλλειψη ιερέων, ώστε έμεναν αβάπτιστα τα παιδιά και θάβονταν αδιάβαστοι οι νεκροί. Εδώ ο μεγάλος ησυχαστής, υπέκυψε μπροστά στην πίεση του λαού του Θεού και χειροτονήθηκε επίσκοπος Άργους και Ναυπλίας.

Με το ανέβασμά του στον Αρχιερατικό θρόνο στήριξε κλονιζόμενους, έθρεψε πεινώντας, λύτρωσε αιχμαλώτους από τους πειρατές, προστάτευσε αδυνάτους, θεράπευσε δαιμονιζόμενους, βάπτισε απίστους, δίδαξε αδιαλείπτως λόγω και έργω. Ήταν για όλους ο διδάσκαλος και ο στοργικός Πατέρας. Τον χειμώνα κατά

τις νυχτερινές ώρες έριχνε κρυφά στα σπίτια των πτωχών τα δικά του σκεπάσματα και ενδύματα.

Έλαβε μέρος στη Σύνοδο που έγινε στην Κων/πολη το 920 μ.Χ. από τον Κων/νο τον Πορφυρογέννητο και η οποία εξέδωσε τον περίφημο τόμο της «Ἑνώσεως». Σ᾽ αυτήν αγωνίσθηκε γενναία υπέρ της Ορθοδοξίας και υπερασπίσθηκε τις αποφάσεις των προηγουμένων Συνόδων.

Επιπλέον, θαυμαστή υπήρξε η διδακτική διακονία του Αγίου προς το ποίμνιό του. Από τους επτά λόγους που μας σώζονται, αποδεικνύεται η εξαιρετική του ευγλωττία.

Είχε φτάσει στο εβδομηκοστό έτος της ηλικίας του και προγνώρισε το τέλος του. Αφού για τελευταία φορά συμβούλεψε το ποίμνιό του να ζει και να αγωνίζεται «τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως», «παρέθετο εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ Πνεῦμα του» κατά το 925 μ.Χ. περίπου, «χαίρων καὶ ὑπομειδιῶν», όπως γράφει ο βιογράφος μαθητής του.

Ιερείς, μοναχοί και πλήθος χριστιανών με συγκίνηση και ευλάβεια κήδεψαν το ιερό του σκήνος. Ο νεκρός φαινόταν «ὡς ζῶν καὶ ὑπνώττων».

Προς τιμή του Αγίου, οι Αργείοι έκτισαν περικαλέστατο ναό, ο οποίος καταστράφηκε επανειλημμένως. Ο σημερινός μεγαλοπρεπής ναός του Αγίου, που βρίσκεται στο μέσο της κεντρικής πλατείας της πόλεως, θεμελιώθηκε στις 17/07/1859 και εγκαινιάσθηκε στις 18/04/1864.

Για πεντακόσια χρόνια το λείψανο του Αγίου φυλασσόταν από τους Αργείους ως θησαυρός και πηγή ανεξάντλητη θαυμάτων. Όμως, επί Ενετοκρατίας την 21η Ιανουαρίου του έτους 1421 ο Λατίνος Επίσκοπος Secundus Nani το μετέφερε στη Ρώμη. Μετά από πολυχρόνιες προσπάθειες του Μητροπολίτου Αργολίδος Ιακώβου Β᾽ ευρέθησαν στη Ρώμη τα εναπομείναντα Λείψανα και την 19η Ιανουαρίου 2008 επεστράφησαν στον Καθεδρικό Ι. Ναό του Αγίου στο Άργος.

Η Αργολίδα κάθε χρόνο πανηγυρίζει με λαμπρότητα την 3η Μαΐου τη μνήμη του Αγίου και στις 21 Ιανουαρίου (2008) την επάνοδο των Ι. Λειψάνων Του.

ΤΟΝ ΒΙΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΓΟΥΣ ΑΛΙΕΥΟΥΜΕ ΕΚ ΤΟΥ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ